

Nabij u is het Woord

Sixt Karl von Kapff

“Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken. Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.”

Romeinen 10:8-18

Jaargang 6 nummer 1 – november 2003

Eerder uitgegeven preken van jaargang 5

1. Onze zonden weggedragen	Horatius Bonar
2. De komst van Christus	Sixt Karl von Kapff
3. Troost in verdrukking	Charles Haddon Spurgeon
4. Kom tot de wateren!	Alegron S. Thelwall
5. Christelijke liefde	Hugh Latimer
6. Nochtans!	H.F. Kohlbrugge
7. De Weg tot het Leven	Horatius Bonar
8. Zondaren welkom bij Jezus Christus	Archibald Alexander
9. De tranen van Christus	Octavius Winslow
10. Het Woord van zaligheid voor u!	Ebenezer Erskine
11. Mijn liefste	J.L. Müller
12. Een ernstige roepstem	William C. Burns

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *Andreas komt tot Jezus*

Uit: *Keur van leerredenen van de beroemdste kanselredenen van het buitenland – 1859*

Uitgegeven door: H. Höveker, Amsterdam

De preek is herschreven onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel

De originele preek is te vinden op onze website: <http://www.tabernakel.nl>

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Nabij u is het Woord

“Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken. Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid. Want de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden. Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen. Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen! Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods, maar ik zeg: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden der wereld.”

Romeinen 10:8-18

”Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die den vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.” Deze woorden uit Jesaja 52 vers 7 haalt Paulus in onze tekst aan om te bewijzen dat de Heere er altijd voor zal zorgen dat er gezanten zijn die, tot troost en opwekking van het hart, spreken over het zaligmakende geloof.

De apostelen waren ook zulke predikers. Tot op vandaag spreken zij nog door hun woorden tot ons. Door alle eeuwen heen wordt de boodschap van advent tot Sion gebracht: ”Uw God is Koning, uw Koning komt tot u, Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.” Deze zegen van het geloof hebben zij zelf in hun leven krachtig ervaren. In de Heere Jezus hadden zij vrijheid, gerechtigheid, heiligmaking en verlossing, ja alles, gevonden. Hun geloof was een zeer gewillige overgave aan de Heere Jezus. Door het geloof wilden zij Hem gaan volgen.

We zien dit ook in het voorbeeld van Andreas en zijn vrienden. Door de Heere Jezus geroepen verlieten zij hun netten, hun schip, vader en vrienden en volgden Hem. Hoe kwam het dat zij zo gewillig waren?

Zij hadden bij hun eerste ontmoeting met de Heere Jezus een bijzondere indruk gekregen van Zijn vriendelijkheid en hemelse gezindheid. Andreas roept, nadat hij slechts enkele uren met de Heere Jezus was omgegaan, zijn broer Petrus: ”Wij hebben gevonden de Messias.”

Toen de Heere Jezus Zich voor de tweede keer aan hen openbaarde – ze waren midden op zee aan het werk – was Zijn roepstem: ”Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der mensen maken.” Deze roepstem was voldoende om hen voor altijd aan Zich te verbinden.

Waardoor werden zij vissers van mensen? Door het Woord des geloofs, waarover Paulus spreekt in onze tekst. Zoals de apostelen de Heere Jezus als de Messias aannamen met blijdschap, zo verblijden zich alle zielen die heilbegerig zijn over het Woord van het zaligmakende geloof waarin Gods vriendelijkheid ten opzichte van alle mensen zo wonderlijk tot uitdrukking komt. Onze tekst geeft hiervan een diepe indruk. We kunnen de inhoud samenvatten in de volgende gedachten:

Hoe de vriendelijkheid van God in het Woord van het geloof uitblinkt terwijl zij het hart verovert:

1. in de belofte die aan het geloof verbonden is;
2. in de manier waarop wij tot het geloof komen.

Ik geloof Heere! Sta mij bij
Als ik vreze, help Gij mij
Dat het Woord uit Uwen mond
Zij van mijn geloof de grond
Wacht mij in Uws Vaders huis
Na mijn strijden, na mijn kruis
Laat mij eeuwig bij U zijn
Vrij van alle smart en pijn.

1. De belofte die aan het geloof verbonden is

Hoe groot de belofte is die aan het geloof verbonden wordt, zien wij in het eerste gedeelte van de tekst. Paulus zegt daar: "Indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden." Deze woorden leren ons dat God de weg der zaligheid buitengewoon eenvoudig maakt. Wie zalig wil worden, moet slechts van harte in de Heere Jezus geloven en Zijn waarheid erkennen. God rekent de gelovige dat geloof toe tot gerechtigheid en maakt hem zalig in Christus.

Hoe eenvoudig is deze weg. Hoe wordt het hart veroverd door de vriendelijkheid en genade van God. Deze genade leidt tot het hoogste doel, namelijk de zaligheid en is voor ieder mens bereikbaar.

Hoe anders was de inhoud van de wet met alle geboden, inzettingen en bedreigingen: "Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen." Paulus verwijt de Joden in onze tekst dat zij zalig hoopten te worden door het vervullen van de wet. Zij wilden hun eigen gerechtigheid opbouwen. Deze eigengerechtigheid heeft voor God echter geen geldigheid, omdat geen mens de wet naar Gods eis kan vervullen.

Paulus vergelijkt het streven om door het vervullen van de wet zalig te worden, met dat van iemand die zo dwaas is dat hij in de hemel zou willen klimmen om Christus mee naar beneden te nemen of in een afgrond zou willen afdalen om Christus uit de doden op te brengen. Dit is niet mogelijk en ook niet nodig. Gods Woord zegt ons: "Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden."

Van de wet zegt Paulus in Romeinen 3 vers 20 dat geen vlees door de werken der wet gerechtvaardigd zal worden voor God, want door de wet is alleen de kennis van de zonde. De wet werkt alleen toorn. Zij wordt de bediening van de dood genoemd, bestaande uit letters die de verdoemenis preken. Daartegenover stelt Paulus het Woord van het geloof en de verkondiging ervan: de bediening die gerechtigheid predikt en zeer helder is.

Deze helderheid laat haar licht ook over onze tekst schijnen, die het zuivere Evangelie dat in het Woord van het geloof ligt, verkondigt. Wie deze waarheid gelooft en belijdt dat de Heere Jezus de Heere is, die zich niet schaamt om voor de mensen, ja zelfs voor ongelovigen de eeuwige Godheid van de Heere Jezus te belijden, die wordt het geloof tot gerechtigheid gerekend. De Heere Jezus zegt: "Een iegelijk dan, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is."

En als u in uw hart gelooft dat God de Heere Jezus uit de doden heeft opgewekt, als u de wonderlijke loopbaan van de Heere Jezus en Zijn heilig verlossingswerk door het geloof u toeëigent, als u in Zijn dood uw verzoening en in Zijn opstanding uw rechtvaardiging vindt, dan bent u, volgens de woorden van de Heere Jezus, zalig. "En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage." Verder spreekt Hij: "Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven."

Daarom lezen we in onze tekst: "Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid." Deze woorden benadrukken het belang van het geloof en schenken ons een heerlijke blik in het Vaderhart van God die onze zwakheid te hulp komt en niets anders vraagt van een arme zondaar, die tot niets goeds in staat is, dan te geloven. Daarna schenkt Hij ons door het geloof in ruime mate wat Hij in ons wil zien en waarmee wij in Zijn heilige ogen welgevallig kunnen zijn.

Hij verlangt vooraf geen goede werken en schone deugden zoals de wet deze voorschrijft. Hij doet de poorten van Zijn rijk niet pas open voor degenen die als reinen en heiligen tot Hem komen, maar:

Wie wil, zoals hij is, tot Jezus komen,
als hij slechts komt, zo wordt hij aangenomen
wie zondaar is, en het erkent te wezen
en niet in eigen kracht zich wil genezen
wie ligt aan Jezus' voeten als gestorven
van zulken is geen enk'le nog verdorven.

Onze tekst gaat verder: "Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden." Waarom is het geloof voor de Heere zo belangrijk? Niet zien en toch geloven, ja, geloven waar niets te hopen valt vraagt van onze natuur opoffering. Daarbij hoort het opgeven van onze eigen wil, gedachten en wegen. Kortom: een gehoorzaamheid die zich helemaal aan God overgeeft in het besef van eigen nietigheid en in de overtuiging dat wij zonder de Heere Jezus voor eeuwig verloren zijn. Niemand en niets kon ons helpen, alleen Hij.

Zo'n gehoorzaamheid rekt God tot gerechtigheid, zoals Paulus zegt in Romeinen 4: 5: "Doch degene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid." Dit Evangelie is voor alle mensen. Voor allen, zonder onderscheid, staat de deur open om door het geloof in Jezus zalig te worden. Daarom vervolgt onze tekst: "Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éézelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen."

Hoe heerlijk luidde deze algemene genadestem in een tijd waarin Israël zich alleen ter zaligheid geroepen waande en waarin er ook onder de gelovigen velen waren die meenden dat slechts door het vervullen van de wetten van Mozes, heidenen geschikt werden om de zegeningen van het Nieuwe Testament te ontvangen.

Hoe wijd doet de apostel, of beter gezegd, de Geest des Heeren, door de apostel de genadedeur open, omdat hij het Jood en heiden toeroept: "Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éézelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen." Zoals de zon alle delen van de aarde bestraalt en overal licht, warmte en vreugde

verspreidt, zo is ook de genade van God algemeen. Allen die Hem ernstig aanroepen, die het om redding uit hun zonden en ellenden, ja om hun zaligheid te doen is, zullen zalig worden.

God heeft de wereld liefgehad
In Zijnen Eengeboren
Hij leidt naar de eeuwige vredestad
Wie in zichzelf verloren
Tot Jezus om genade gaat
En vraagt om redding, hulp en raad

”Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden”, zegt onze tekst verder.

Als een arm mensenkind uit de afgrond van zijn zonden en ellenden tot de Heere roept, is het Vaderhart van de Heere zo vriendelijk voor ons dat Hij het mensenkind hoort in Zijn heilige woonplaats. Hij verlost het van schuld, maakt zijn banden los en zendt hulp, troost, gerechtigheid en vrede. Ja, Hij biedt de volle zaligheid aan. Een zaligheid die ervaren wordt als we tot Zijn kind aangenomen worden.

Op zo’n wijze is Hij ook allen nabij die zich in veel uitwendige noden bevinden, als zij Hem in het geloof aanroepen. Hij doet wat de godvruchtigen begeren. Hij hoort hun schreien en helpt hen. O, wat een genadige God en Heiland! Wie wil het hart niet voor Hem openen en zich in gewillige geloofsgehoorzaamheid aan Hem overgeven en deel krijgen aan Zijn volkomen heil? De zegen van het geloof is zo groot, dat hoe meer wij nemen, hoe meer God geeft. Ja, de Heiland zegt: ”Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk degene, die gelooft.” En hoe door zo’n geloof al onze verlangens worden bevredigd, zegt Hij met de woorden: ”die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.”

Hoe sterk zijn zulke verzekeringen van de kracht van het geloof en zulke bewijzen van de vriendelijkheid van God en van de Heere Jezus. Hoe sterk trekken ze ons aan en lokken ze ons uit, om ons in het geloof helemaal aan de Heere over te geven. Wij geloven echter niet, omdat het moeilijk is om tot zo’n geloof te komen. Daarom geeft onze tekst ons nog een nadere uitleg.

2. *De manier waarop wij tot geloof komen*

In de tweede plaats overdenken wij de manier waarop wij tot het geloof komen en staan daarbij tevens stil bij de vriendelijkheid van God die daarin ervaren wordt.

Direct nadat Paulus de zegen van het zaligmakende geloof en het aanroepen van God zo hoog heeft geprezen, bedenkt hij dat niet iedereen gelooft en dat vele duizenden zich dagelijks verzetten en de naam van de Heere niet of verkeerd aanroepen. Daarom stelt hij de vraag: ”Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij *in Hem* geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?”

Dit mag men zich ook in onze tijd wel afvragen. Weinigen worden gezonden. Weinigen zijn in hun leer zo ervaren dat zij predikers van de gerechtigheid, predikers van het Woord van het geloof genoemd kunnen worden.

Tegenwoordig zijn er veel geleerden, mensen die veel weten, wijsgeren die alles uitdenken, behalve het éne wat nodig is. Ja, zij strijden zelfs tegen het Woord van het geloof. Maar rechte

Godgeleerden, van God geleerde en door de Heilige Geest verlichte leraars vindt men weinig. Helaas, ook onder de leden van de gemeente gaat het niet zoals het zou moeten en zou kunnen. Er is zo weinig geestelijke groei, omdat het meestal ontbreekt aan de gewenste kracht van het geestelijke leven.

Ja, de geest van de wereld heeft zelfs op Gods kinderen zoveel invloed dat ook onder hen openbare ergernissen voorkomen, waardoor anderen eerder van het geloof worden afgehouden dan wakker geschud. Onze tekst zegt: "Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest." Ach, hoezeer geldt dit ook in onze tijd, zelfs van de gelovigen. Daarom verzuchten wij ook vaak: "Heere, wie heeft onze prediking geloofd?"

Waren we ook maar meer en ernstiger biddend bezig, ook voor deze wereld. Getuigden we maar meer door onze wandel, dan werden er meer mensen tot het geloof gebracht. In zo'n koude, liefdeloze en ongelovige tijd lijkt het erg moeilijk om tot geloof en tot een recht kinderlijk aanroepen van God te komen. Zeker als men eraan denkt hoeveel twijfel er vandaag de dag verspreid wordt. Bij bijna elke stap die iemand op de weg van het geloof wil zetten, is er een koude twijfel die hem tegenhoudt en terugroept..

Toch zegt de apostel in onze tekst dat het niet zo moeilijk is om te geloven. Eerst haalt hij de woorden van Jesaja aan: "Hoe liefelijk zijn de voeten van degenen, die vrede verkondigen, van degenen, die het goede verkondigen!" Hierin ligt de waarheid besloten, dat er altijd lieflijke, hartveroverende boden en predikers zullen zijn. Herders en leraars die door hun wandel, woord en gebed anderen jaloers maken op de leer van het heil. Zij prijzen hen het goede en de vrede aan, het dierbare Evangelie van Gods genade, Christus en de zaligheden van het Nieuwe Verbond, zodat zij zich graag en gewillig in het geloof aan Jezus overgeven.

Denk slechts aan de jeugd. Veel jongeren blijken toch ook in onze tijd, soms zelfs van hun kinderjaren af, behoefte te hebben aan het lieflijke onderwijs. Belangrijk zijn vooral de geschiedenissen uit Gods Woord die aan hen verteld worden door hun ouders of trouwe leraars. En wat zo in de jeugd wordt ingeplant, wordt in de loop van de tijd vast en krachtig geworteld, zodat het door twijfelingen, die uit de wereld of uit het eigen hart voortkomen, niet kan worden uitgerukt.

Dit zien we ook aan de apostelen in het bijbelgedeelte dat we overdenken. De eerste indrukken die de Heere Jezus en Zijn woorden en werken op hen maakten waren zo sterk, dat alle bezwaren van de kant van de Farizeeërs en hun aanhang, of van hun eigen vlees en bloed, er niet voor konden zorgen dat zij werden weerhouden om Christus te volgen.

Wanneer tenslotte onbekeerden tot geloof komen, dan komt ook bij hen het geloof op een vergelijkbare manier voort uit de eenvoudige prediking van Gods Woord. Het eenvoudige Woord van God wordt in goddelijke kracht aan de zielen gepredikt. Daarom zijn we blij dat veel kerkdeuren openstaan, dat kerkklokken luiden, dat we worden uitgenodigd aan de tafel van de Heere. Wat zijn ons veel middelen en gelegenheden gegeven om ons te oefenen in het geloof en alles wat tot een godzalig leven en een godzalige wandel vereist wordt. Denk aan kerkdiensten en bijeenkomsten in huizen, aan de gemeenschap van de heiligen, de stille binnenkamers, aan gebed en meditatie over Gods Woord. Dan durven wij niet te zeggen dat weinigen het Woord Gods verkondigd wordt.

Paulus vraagt in onze tekst: "Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden der wereld." Voor welke tijd geldt dit

meer dan voor onze tijd? Wanneer werd Gods Woord, de Bijbel, zoveel en zover verspreid als in onze dagen? In ons land is bijna geen huis waar geen Bijbel aanwezig is. De Bijbel is trouwens de beste prediker. Duizenden zijn, alleen al door het lezen van de Bijbel, levend gemaakt en bekeerd geworden.

Wie wil, heeft het middel tot het zaligmakende geloof dicht bij zich. God zal hem helpen. Soms door menselijke predikers, leraars en wegwijzers die je overal kunt vinden als je daar moeite voor doet. Soms door de allerbeste prediker, dat is de Heilige Geest, die altijd zielen wil voorbereiden om Gods Woord gewillig aan te nemen.

Paulus zegt in het vervolg van onze tekst dat de Heere het verlorene zoekt, als hij de woorden van Jesaja aanhaalt, waar de Heere spreekt: "Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; Ik ben openbaar geworden dengenen, die naar Mij niet vraagden. Maar tegen Israël zegt Hij: Den gehelen dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk."

Deze trouwe en zorgvolle liefde van God wil, als voorbereidende genade, de harten voor het Woord van het geloof toegankelijk maken. Hij werkt een begeerte naar de eeuwige dingen en een bezorgdheid voor de eeuwigheid door deze harten van de zonde te overtuigen en ze van de wereld af te keren.

Voor de mens die zich zo laat voorbereiden is het Woord van God de hoogste wijsheid en het hoogste goed. De mens die zijn hart zo voor de Heere opent, wordt door de Geest van God meer en meer in alle waarheid geleid. Dan is het niet moeilijk om te geloven.

En op deze weg, waarlangs de Heere ons naar het geloof voert, ervaren we de vriendelijkheid van God op een manier die ons hart overwint, zodat een ieder die het ernstig te doen is om zalig te worden, zeker tot het geloof komt en door het geloof mag komen tot het leven.

Zoals het voor een zieke niet moeilijk is om een arts om hulp te vragen en zich aan zijn voorschriften te houden, zo gemakkelijk is het voor een ziel, die last heeft van zijn zonden en ellenden, en erkent dat hij zonder de Heere Jezus geen vrede en hoop heeft, voor zo'n heilbegerige ziel is het niet moeilijk, om alles wat haar tot nu toe tot beschaamd en onrustig maakte, te verlaten en de Heere aan te grijpen door een levend geloof.

Hoe goed was het voor de apostelen om bij de Heere Jezus te zijn. Hoe graag lieten zij hun toekomstplannen en gewoontes los, omdat de Geest hen van geloof tot geloof voerde. Hoe graag hebben velen duizenden na hen, hun Joodse, heidense, ja goddeloze leven losgelaten, omdat de liefde tot het Evangelie bij hen boven alles ging. Ja, zij offerden zelfs hun leven met liefde voor de Heere Jezus op, soms onder de hevigste folteringen.

De Heere heeft verschillende manieren waarop Hij de zielen tot het geloof brengt. We zien dit bij de drieduizend op de eerste Pinksterdag, die door een snelle en krachtige werking van de Heilige Geest mochten gaan geloven. We zien dit ook bij de kamerling uit het Morenland, van wie het hart, voordat hij Filippus ontmoette, al naar God verlangde en die na een korte les uit Gods Woord voor de Heere Christus werd gewonnen. Denk ook aan een woeste Saulus, die tussen al zijn vijandigheden de majesteit van de Heere Jezus zag, drie dagen blind was en na zware boete en hevige strijd zich helemaal aan de Heere mocht overgeven.

Een ander voorbeeld is de hoofdman Cornelius die op een lieflijke manier door een gezicht en een engel op de Heere Jezus werd gewezen. Door één preek van Petrus werd hij bekeerd. De Heere opende het hart van Lydia die naar de preek van Paulus mocht luisteren en direct daarna werd gedoopt. Echter, de gevangenebewaarder van Filippi moest de gevangenis voelen

schudden, de boeien en sloten zien openspringen om gebroken en tot de Heere bekeerd te worden.

De ene keer werkt God door innerlijke werkingen van Zijn Geest, de andere keer gebruikt Hij uitwendige leidingen, ziektes of andere tegenspoeden om mensen tot het geloof te brengen. Bij Luther was het eerst een bliksemstraal die zijn vriend doodde, daarna volgde een lange strijd en veel zware verzoeken, waarin hij zichzelf afmartelde om vrede met God te verkrijgen. Maar toen in de geslagen wonden de balsem van het Woord van het kruis doordrong en hij door de rechtvaardiging in Jezus' offer de zalige vrede van God ontving, verliet hij blijmoedig alle eigen werk en alle inzetten van de Roomse Kerk en vond hij zijn vreugde en zaligheid in het Woord van God.

Soms leidt de Heere langs zeer moeilijke wegen om een hoogmoedig of diep weggezonden hart tot Hem te brengen en het te laten verlangen naar het eeuwige heil. Maar als de wond eenmaal is geslagen, zorgt de Heere spoedig en weldadig voor verkwikking van het hart door het Woord van het geloof.

Een predikant die eeuwen geleden leefde, was in ongelof en zonden verzonken. Hij deed zijn familie door zijn eigen wijsheid en losbandigheid grote schande aan. Door zijn verkeerde preken kwam er grote ergernis in de gemeente. Zijn sprekende geweten legde hij het zwijgen op door allerlei vermaak. Hij maakte zichzelf wijs dat er geen onderscheid was tussen goed en kwaad. God liet hem in een donkere nacht van het paard vallen, zodat hij op handen en knieën naar huis moest kruipen.

Daar bad hij voor de eerste maal ernstig en beloofde verandering. Maar al snel daarna was hij alles weer vergeten. Kort daarop vloog zijn huis in brand. Al zijn bezittingen was hij kwijt, ook zijn boeken, die vol stonden met dwalingen en die hij zo graag las. Vanaf die tijd werd hij zwaarmoedig en verborg hij zich voor de mensen omdat hij geloofde dat hij van de duivel was bezeten.

Hij kreeg zo'n afkeer van zijn ambt dat hij besloot het neer te leggen. Toen hij nog eenmaal het Avondmaal bediende overviel hem het gevoel dat hij verloren zou gaan. In deze weg leerde hij zich als een verloren zondaar voor God kennen en smeekte hij de Heere om genade. Na een half jaar, toen het Pinkstertijd was, ontving hij volle troost: "Uw zonden zijn u vergeven." Toen kwam er licht en blijdschap in zijn ziel; alle neerslachtigheid verdween; hij werd vriendelijk voor zijn medemensen. Hij drong al dieper door in de verborgenheden van de Bijbel en preekte met toenemende blijdschap in zijn gemeente over de Heiland voor zondaren, Die hij nu heel anders had leren kennen. Vanaf dat moment werkte hij met grote zegen tot heil van oud en jong.

Zo mocht ook een boer tot het geloof in de Heere Jezus komen. Toen hij nog als een goddeloze, onbekeerde man op straat liep, zag hij een man op de grond liggen die door dronkenschap was verongelukt. De boer vroeg zich af: 'Waar zal de ziel van deze man toch zijn?' In zijn geweten klonk het antwoord: 'Als jij zo sterft, ga je naar de hel!' Dit maakte hem heel erg bang. Hij zocht daarom wat afleiding in het café, maar het gaf hem geen rust. Bij het raam zag hij een boek liggen en de eerste woorden die hij las waren: 'De zonde veroorzaakt droefheid, Christus brengt vreugde.'

Dat de zonde droefheid veroorzaakte, had hij ondervonden. Dat Christus vreugde bracht, gaf hem hoop. Thuis opende hij met tranen in de ogen zijn Bijbel. Het eerste wat hij las ging over de hulp die blinden en lammen bij de Heere Jezus vonden. Zijn hoop nam toe en hij knielde

neer in zijn kamer. Hij smeekte God om vergeving en nam afscheid van zijn vroegere leven. Door het geloof mocht hij zich overgeven aan de Heere Jezus. Vanaf die dag bewandelde hij getrouw de weg des levens. Zijn vrouw, die hem eerst bespot had, werd door zijn gebed en door zijn levenswandel na drie maanden ook voor Christus gewonnen. Hun huis werd een tempel voor de Heere.

Deze zaligheid moge de Heere aan ons allen schenken. Hij vernieuwe die dagelijks door de kracht van het geloof zodat we kunnen zeggen:

O Jezus! Gij zijt mijn
Ik wil steeds de Uwe zijn
Met hart en ziel en zinnen
Wens ik U te beminnen
Neem in genade mij aan
Zo als Gij 't mij wilt maken
Wat ik ook moet verzaken
Zo moet het met mij gaan.

Gij zijt alleen mijn Al
Dat ik begeren zal
Mijn arts in al mijn plagen
Mijn troost in droeve dagen
Mijn balsem in mijn pijn
Mijn Zoen, mijn lust, mijn leven
U wil ik me overgeven
Gij Jezus! Gij zijt mijn.

Achterwoord

Sixt Karl von Kapff (1805-1879) was de zoon van een dominee. Zijn moeder kwam uit het franstalige deel van Zwitserland. Sixt Karl ontving zijn opleiding aan het seminarium in Blaubeuren. Zijn theologische opleiding volgde hij in Tübinger Stift. In 1832 werd Kapff dominee van de Broedergemeente in Korntal. Deze gemeente was in 1819 afgescheiden van de Evangelische Landelijke kerk, omdat deze de mensen aanspoorde om een wandeling naar Palestina te maken, waar zij de komst van Christus wilden afwachten.

Kort na zijn intrede, trouwde Kapff. Onder zijn gehoor kwamen mensen van heinde en ver. De gemeente bloeide.

Doctor en theoloog Sixt Karl von Kapff was niet alleen hoogbegaafd, hij had ook een buitengewoon breed zicht op toekomstige ontwikkelingen. Door heel Europa had Kapff contacten met christenen uit diverse kerkgenootschappen. Hij beijverde zich wereldwijd voor zending en voor christenen in verdrukking. Kapff was een geliefd spreker op hoogtijdagen en christelijke feestdagen.

Aangezien het geestelijk peil in het gebied van Württemberg in het midden van de 19^e eeuw tot ver onder nul was gedaald, verlangde hij zeer naar een geestelijke herleving. Op predikantenconferenties, waar Kapff leiding gaf, moedigde hij onder andere aan tot een meer bijbelse verkondiging met een opwekkend karakter, tot persoonlijke boetedoening en tot het ernst nemen met het Avondmaal. Bijna drieduizend mensen kwamen iedere zondag om hem te horen.

Na een korte ziekte stierf Sixt Karl von Kapff onverwachts op 1 september 1879.